Abdul-Hamid el-Bulali

POKLON SESTRI
KOJA SE JOŠ NIJE POKRILA

EDICIJA *Najljepši poklon*

El-Kelimeh

POKLON SESTRI KOJA SE JOŠ NIJE POKRILA

Autor

Abdul-Hamid el-Bulali

Preveo: **Sead Islamović**

Izdavač
El-Kelimeh

Za izdavača
Malik Nurović
Muzafera Nurović

Urednik
Senad Redzepović

Lektor
Jahja Fehratović

Korektor
Sanela Karišik

Korice
Ifet Aličković

Štampa
Grafičar, Užice

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
28-443.3

EL-BULALI, Ebul-Hamid
Poklon sestri koja se još nije pokrila / Ebul-Hamid el-Bulali ;
[prijevod s arapskog Sead Islamović]. Novi Pazar : El-Kelimeh, 2010
(Beograd : El-Kelimeh). - 102. str. : ilustr. ; 22 cm
Tiraž 300. Napomene i bibliografske reference uz tekst.

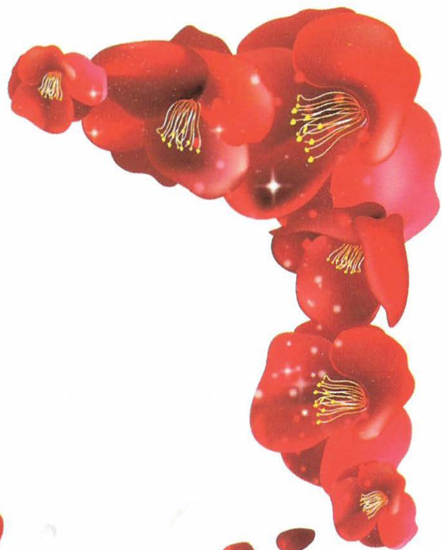
ISBN 978-86-7980-095-4
COBISS.SR-ID 180087820

Abdul-Hamid el-Bulali

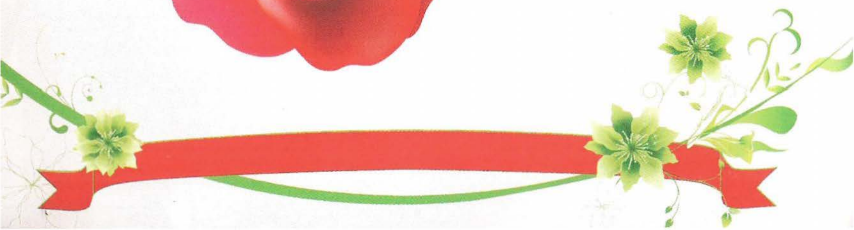
Poklon sestri koja se još nije pokrila

2. IZDANJE

Novi Pazar, 2012.

Zašto se još nisi pokrila?

Hvala pripada Gospodaru svjetova, Koji stvara i opskrbljuje. Nema boga osim Njega. On stvara i žensko i muško. Neka je hvaljen Onaj Koji sve može!

I neka blagoslov i mir prate s milošću poslatog poslanika, Muhammeda, sina Abdullahovog, Vjerovjesnika koji nije znao čitati. Gospodar ga je Kur'anu podučio i njime upotpunio Božansku objavu. On je postao učitelj svih generacija i uspostavio sistem koji razdvaja dozvoljeno od nedozvoljenog.

Uzvišeni Allah kaže:

﴿ وَٱلشَّمْسِ وَضُحَىٰهَا ﴿١﴾ وَٱلْقَمَرِ إِذَا تَلَىٰهَا ﴿٢﴾ وَٱلنَّهَارِ إِذَا جَلَّىٰهَا ﴿٣﴾ وَٱلَّيْلِ إِذَا
يَغْشَىٰهَا ﴿٤﴾ وَٱلسَّمَآءِ وَمَا بَنَىٰهَا ﴿٥﴾ وَٱلْأَرْضِ وَمَا طَحَىٰهَا ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّىٰهَا
﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَىٰهَا ﴿٨﴾ ﴾

Tako Mi Sunca i svjetla njegova, i Mjeseca kada ga prati, i dana kada ga vidljivim

učini, i noći kada ga zakloni, i neba i Onoga Koji ga sazda, i Zemlje i Onoga Koji je ravnom učini, i duše i Onoga Koji je stvori pa joj put dobra i put zla shvatljivim učini. (Eš-Šems, 1-8)

Plemeniti Allah je stvorio ljudsku dušu i dao joj slobodu izbora između dobra i zla. Naredio nam je da se pomažemo u dobru i da ga jedni drugima preporučujemo. Ukoliko poštujemo ove naredbe, bit će nam zagarantirani spas i sigurnost. To dokazuju i ajeti sure El-Asr (1-3):

﴿وَٱلۡعَصۡرِ ١ إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَفِي خُسۡرٍ ٢ إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ
ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡحَقِّ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ ٣﴾

Tako Mi vremena – čovjek, doista, gubi, samo ne oni koji vjeruju i dobra djela čine i koji jedni drugima istinu preporučuju i koji jedni drugima preporučuju strpljenje.

Naš Poslanik, s.a.v.s., kaže: "Vjernik je ogledalo vjerniku."[1] On gleda manjkavosti svog brata da

[1] Bilježi ga Et-Taberani. Šejh Albani kaže da je sahih, *Sahihul-džamia*, 6531.

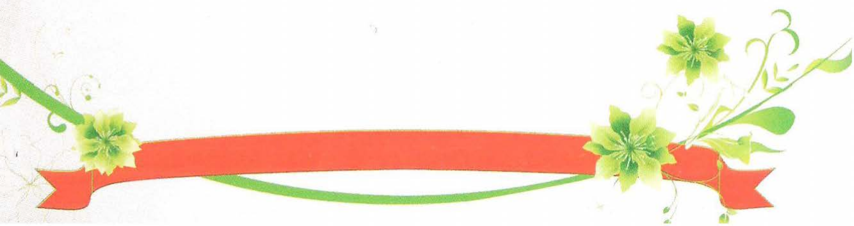
bi ga upozorio. Ovo ogledalo ne oslikava odraz, već moralnu sliku čovjeka.

Islam podstiče sljedbenike na međusobnu ljubav. Osnova ljubavi je želja da tvoj brat bude stanovnik Dženneta. Međutim, nije dovoljno zaustaviti se na želji, već se mora uložiti maksimalan trud u odvraćanju od onoga što svima šteti. Cilj ove brošurice je da se, iz najljepših namjera, obratimo sestrama po vjeri i ukažemo im na ono što će im koristiti na oba svijeta. Ova knjiga je namijenjena ženama koje nisu prihvatile islamski način odijevanja iz neznanja ili radi dunjalučkih požuda, jer ih je duša sklona zlu savladala, šejtan obmanuo, odnosno okupiralo loše društvo.

Molim Allaha da ova brošura bude ključ okovanim srcima, pokretač uspavanim osjećanjima, te uzrok da se sestre vrate istinskoj prirodi.

Sumnje i prohtjevi

Šejtan uspijeva prići insanu kroz dvije velike kapije. Uzrok skoro svakom grijehu su sumnje i prohtjevi. Oni su prepreka postizanju Allahovog zadovoljstva i ulasku u Džennet. Zato ćemo ovdje spomenuti i pokušati razbiti najvažnije sumnje i prohtjeve koji podstiču djevojke na odbacivanje hidžaba.

Razlozi odbacivanja islamske nošnje

1.

Otkrivanjem se smanjuju seksualne požude muškarca, zato treba odbaciti hidžab!

Neke djevojke kažu da je muškarčev seksualni nagon vrlo opasan i da se može ukrotiti jedino ako im se olakša zadovoljenju tih strasti. Pokrivanje ženskog tijela izaziva eksploziju kod muškaraca, te su prinuđeni koristiti čak i najužasnije metode pražnjenja, poput silovanja, kako bi se dokopali ženskog tijela. Jedini način da se žene toga sačuvaju jeste da zadovolje muškarce vlastitim izgledom, tako da im to postane normalno i da ne posežu za napastvovanjem.

Odgovor:

Ovim izgovorom se, kako se zaključuje na prvi pogled, vodi briga o društvu i želi sačuvati moralna harmonija. Međutim, rezultati su vrlo pogubni po zajednicu. Da je ovaj izgovor tačan, onda bi u Americi i Evropi slučajevi silovanja bili svedeni na minimum. Da li je to tako?

Amerika i većina evropskih država dopustile su razgolićavanje žena pod parolom slobode i prava pojedinca, tako da se na svakom mjestu mogu naći razvratni časopisi i televizijski kanali, naročito poslije ponoći. Žene slobodno nose kupaće kostime i oskudnu odjeću. Na plažama je primjetno da žene nose samo donji dio kupaćeg kostima. Nude se filmovi za punoljetne, na vidna mjesta lijepe posteri striptizeta, pjevačica itd. Kakvi su rezultati ovakve slobode? Da li su se ljudske strasti zasitile? Da li je žena postala sigurna?

Šta kaže statistika?

U knjizi Američkog federalnog suda iz 1988. godine, na šestoj strani, stoji: "U Americi se silovanje uz prisilu vatrenim oružjem događa svakih šest minuta." U istoj knjizi nalazimo sljedeće podatke: u Americi je 1978. bilo 147.389; 1979. 168.134; 1981. 189.450; 1983. 211.691; 1987. godine 221.764. slučaja silovanja.

Kur'anski ajet obrazlaže ovu statistiku

Ovi i njima slični podaci potvrđuju da se kriminal nad ženama u zapadnjačkom društvu povećava, a to jasno ilustrira i ajet:

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّأَزۡوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ يُدۡنِينَ عَلَيۡهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّۚ ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ أَن يُعۡرَفۡنَ فَلَا يُؤۡذَيۡنَۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ٥٩ ﴾

O Vjerovjesniče, reci ženama svojim, i kćerima svojim, i ženama vjernika neka spuste haljine svoje niza se. Tako će se najlakše prepoznati pa neće napastvovane biti. A Allah prašta i samilostan je. (El-Ahzab, 59)

Povod objave ovog ajeta je, kako navodi imam Kurtubi, to što su žene, prije nego su sagrađena kupatila, izlazile u pustinju radi obavljanja fiziološke potrebe, a bilo je bolesnika koji su ih napadali, jer nisu razlikovali robinje od slobodnih žena. Također, navodi se da su se prije naredbe o hidžabu ponekada otkrivale, pa bi ih grješnici napastvovali misleći da su robinje, a ne slobodne. One su se požalile Poslaniku, pa je Uzvišeni objavio ovaj ajet.[2]

Žena koja otkrije tjelesne ljepote pred svakim prolaznikom, biva izložena napadima vukova u ljudskoj koži. Sam njezin izgled pobuđuje strasti kod suprotnog spola. Dok žena pod hidžabom, koja ne otkriva svoju ljepotu pred prolaznicima, može mirno i slobodno hodati, jer nije doprinijela buđenju požuda. Uzvišeni joj je propisao pokrivanje kao zaštitu od napastvovanja, jer On dobro zna da je razgolićavanje razlog za uvećavanje kriminala nad ženama.

---

[2] Kurtubijev *Tefsir*, 8/5325.

Onima koji, i nakon navedenog, nisu promijenili mišljenje, kažemo sljedeće:

- Statistika pobija sve vaše stavove.
- Strasti prema suprotnom spolu, koje su usađene u insanu, Božija su tajna, njihov cilj je osiguranje ljudskog opstanka. Niko ne može dokazati da će putem razgolićavanja uspjeti ukrotiti ili oslabiti taj nagon.
- Otkrivanje ženskog tijela budi požudu, jer su ljudi nekadri ugasiti tu vatru požude. To je suprotno njihovoj prirodi.
- Oni koji kažu da se otkrivanjem smanjuju požude, moraju biti ubrojani u jednu od dvije skupine: a) oni koji su izašli iz okvira insanske prirode; b) oni koji su bolesni i moraju se liječiti. Da li oni koji tvrde da se otkrivanjem gase strasti žele biti ubrojani u jednu od dvije spomenute skupine?

2.

Nijekanje da je šerijatsko pokrivanje stroga obaveza

Ovaj izgovor se više ubraja u slijeđenje vlastitih prohtjeva nego u neubijeđenost da je pokrivanje stroga obaveza. Ako upitaš djevojku zašto se još nije pokrila, olahko odgovara: "Nisam još uvjerena da je to stroga naredba. Kada se uvjerim, onda ću se pokriti."

Svaka sestra koja se brani ovim izgovorom mora napraviti razliku između Božije i ljudske naredbe. Da su ljudi naredili pokrivanje, onda bi se moglo reći da ljudi griješe i nagađaju, jer su skloni i jednom i drugom. Od čovjeka nešto možeš prihvatiti, ali i odbaciti. Da je tako, ovaj izgovor bi se mogao prihvatiti. Ali, pošto je ova naredba božanska, jer je Uzvišeni Allah naredio i strogo propisao pokrivanje, obznanivši Svom Poslaniku da dostavi ljudima, ovaj izgovor nema opravdanost. Ako djevojka sazna da se ovaj propis nalazi u Kur'anu i da je strogo naređen i nastavi govoriti da nije stroga obaveza, onda se izlaže izlasku iz vjere – jer ko god zaniječe neki od propisa izlazi iz islama.

Ispravnije je da djevojka kaže: "Griješim, ne mogu pobijediti strasti, duša mi je slaba." nego da govori kako sumnja u obaveznost pokrivanja.

Kada kaže da sumnja u obaveznost, kao da ostavlja mogućnost da je Uzvišeni, neuzu-

billah, pogriješio, a možda je i pogodio – pa će prihvatiti i odbaciti ono što joj odgovara.

Pobijajući ovakva mišljenja, Uzvišeni kaže:

﴿ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَمْرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ ٱلْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًا مُّبِينًا ﴿٣٦﴾ ﴾

Kada Allah i Poslanik Njegov nešto odrede, onda ni vjernik ni vjernica nemaju pravo po svome nahođenju postupiti. A ko Allaha i Njegova Poslanika ne posluša, taj je, sigurno, skrenuo s Pravoga puta. (El-Ahzab, 36)

Ispravan postupak

Kada dođe jasna Allahova naredba, vjernik nema pravo odabira, niti smije umišljati da je zakonodavac, da bolje zna od Allaha, a istovremeno je slabašan i siromah onda kada Mu upućuje dovu. Mora se ugledati na Allahove iskrene robove koji su rekli:

﴿ وَقَالُوا۟ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ ﴾

I oni govore: "Čujemo i pokoravamo se. Oprosti nam, Gospodaru naš, Tebi ćemo se vrati- ti." (El-Bekara, 285)

Svaka naređena stvar je prvenstveno u našu korist, jer je uzrok naše sreće. Naređujući ženi hidžab, Uzvišeni joj je dao do znanja da je u tome njezina sreća, očuvanje časti i ponosa. Allah je Onaj Koji sve zna, Njegovo znanje obuhvaća sve. On zna šta je bilo prije čovjekovog postanka i šta donosi budućnost. Zna čak i kako bi bilo ono što se nije dogodilo, da se dogodilo. Sa ovakvim saznanjem o Bogu, nepojmljivo je odbacivanje Njegovih naredbi, a prihvaćanje mišljenja malo-umnika, ograničenih stvorenja kakav je čovjek, čije je znanje mizerno.

Primjer

Kada bismo kupili nov kompjuter pa nam se, nakon izvjesnog vremena, desi neki kvar, da li bismo ga servisirali kod proizođača, koji poznaje svaki njegov detalj, ili kod automehaničara? Nijedan normalan insan neće zaobići inžinjera, a otići na kanal.

Uzvišeni Allah je stvorio insana, te je normalno da zna šta je za njega dobro i

korisno, a šta štetno. Stoga je prihvaćanje tuđeg savjeta, pored postojanja Njegovog, besmisleno i nerazumno. Nekada se ova besmislenost i dogodi, jer slijedimo neznalice, a ko god prihvati savjet neznalice izlaže se propasti. Na žalost, mi muslimani, često pravimo grešku tražeći savjete onih koji ni sebi ne mogu pomoći. Mnogi ne znaju ni značenje riječi *islam*, čiji smo pripadnici. Riječ *islam* znači: potpuno prihvaćanje, pokornost i slijeđenje svih Allahovih naredbi i zabrana. Kako možeš tvrditi da si pripadnik islama, a pokoravaš se stvorenju!?

Pazi!

Kada neka nepokrivena sestra bude posavjetovana da se pokrije, odgovara: "Ja sam vjernica. Klanjam, čak i nafile. Postim (neke čak kažu da su hadž i umru obavile), udjeljujem na Allahovom putu itd., ali nisam ubijeđena da je pokrivanje stroga obaveza." Ako zaista radiš sve navedene stvari, kako to da u jedan dio Knjige vjeruješ, a drugi odbacuješ? Sve ove naredbe, zajedno s naredbom o pokrivanju, nalaze se u Kur'anu. Zar nisi čula za prijetnju Uzvišenog jevrejima? Oni su prihvatali neke stvari iz njihove Knjige, a druge odbacivali, jer nisu godile njihovim prohtjevima: *Kako to da u jedan dio Knjige vjerujete, a drugi odbacujete!? Onoga od vas koji čini tako stići će na ovome svijetu poniženje, a na Sudnjem danu bit će stavljen na muke najteže. A Allah motri na ono što radite.* (El-Bekare, 85)

Sjeti se Poslanikovih riječi: "Najblaža kazna stanovnicima Vatre bit će stavljanje žeravica na stopalima. Od nje će im ključati mozgovi kao što ključa (tekućina) u kazanu."[3]

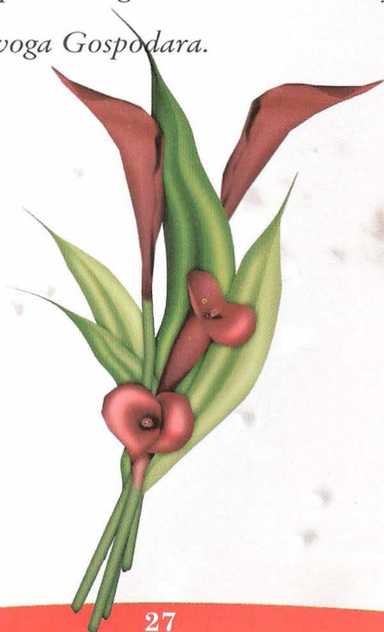
Kada je ovakva najblaža kazna u Džehennemu, šta tek reći o najžešćoj kojom Allah prijeti onima koji jedan dio Knjige prihvaćaju, a drugi odbacuju!?

---

3 Bilježi ga Buhari, 11/376.

Plemenita sestro

Zar ćeš radi izgleda, ponosa i položaja na dunjaluku prodati Onaj svijet? Možeš li podnijeti ovakvu strašnu kaznu? Znaj da ti želimo dobro na oba svijeta, zato te molimo da prihvatiš glas razuma i ono što je bolje za tebe kod tvoga Gospodara.

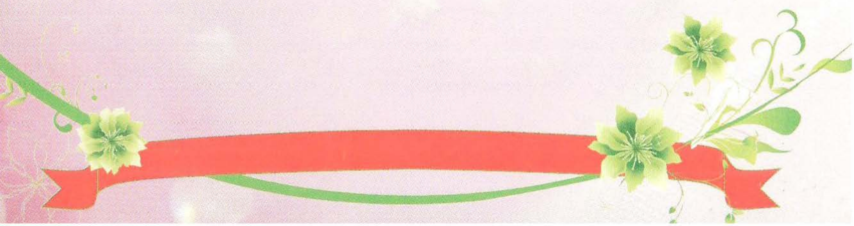
3.

"Iman je u srcu!"

Ako upitaš neku od sestara zašto odbacuje mahramu, odgovorit će: "Iman je u srcu." Ovo je jedan od najčešćih izgovora. Pokušat ćemo i na njega dati adekvatan odgovor.

Otkud baš ovaj izgovor?

Ovaj izgovor potječe od pogrešnog tumačenja određenih hadisa, poput: "Doista Allah ne gleda u vaše likove, niti vaš imetak, već u vaša srca i djela."[4] Ovaj izgovor je istina kojom žele opravdati neistinu. Istina je da se iman nalazi u srcu. Međutim, Allahov Poslanik nije htio reći da se iman ogleda samo u srčanom vjerovanju, već pojasniti vrijednost iskrenosti pri činjenju određenog djela. Allah ne gleda u formu, odnosno u vanjsku manifestaciju nekog djela, ukoliko nema iskrenosti, poput simuliranja skrušenosti u namazu. On gleda u srce, u nijjet, koji mora biti isključivo radi Njega. Uzvišeni neće primiti djela koja nisu urađena isključivo u Njegovo ime. Zato je Poslanik rekao: "Bogobojaznost je ovdje!" – pa je pokazao na svoja prsa.[5] Pisac djela *Nuzhetul-muttekin* navodi: "Ovaj hadis ukazuje da se

[4] Bilježi ga Muslim str. 2564.

[5] Bilježi ga Muslim, str. 2564.

nagrada za neko djelo dobija shodno ispravnosti nijjeta i onome što se nalazi u srcu. Zato moramo liječiti srca i popravljati nijjetove kloneći se onog što Uzvišeni prezire."[6]

Definicija imana

Kao što smo spomenuli, da bi iman bio potpun nije dovoljno samo vjerovati srcem. Ono nije čovjekova zaštita od Džehennema, niti garancija Dženneta. Učenjaci su ponudili sljedeću definiciju imana: "Iman je vjerovanje srcem, izgovor jezikom i potvrda djelima." Iman je potpun tek kada se sastave sve tri spomenute komponente.

Osoba koja iman potvrdi jezikom ili djelima, bez srčanog uvjerenja, ubraja se u licemjere. Licemjeri su klanjali s Allahovim Poslanikom, s.a.v.s., borili se s njim, putovali s njim, udjeljivali siromašnima, ali im srca nisu vjerovala u ispravnost Allahove vjere, te ih je zbog toga Allah nazvao munaficima. Njihova nagrada bit će najdublji dio Džehennema.

6 *Nuzhetul-mutekin*, 1/25.

Onaj ko povjeruje srcem, ali to ne potvrdi jezikom i djelima sličan je Iblisu. Iblis je bio srcem uvjeren u Allahovu moć, proživljenje, smrt i Sudnji dan, ali to ubjeđenje nije potvrdio djelima.

Uzvišeni veli:

﴿ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا۟ لِءَادَمَ فَسَجَدُوٓا۟ إِلَّآ إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَٱسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٣٤﴾ ﴾

A kada rekosmo melekima: "Poklonite se Ademu!" – oni se pokloniše, ali Iblis ne htjede, on se uzoholi i posta nevjernik. (El-Bekare, 34)

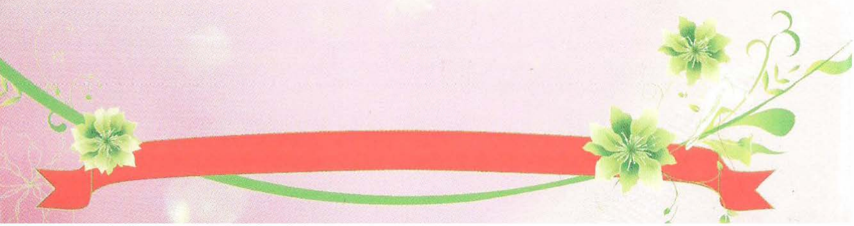
Nećeš naći ajet koji spominje vjerovanje, a da uz to ne spominje i djelo: *Oni koji vjeruju i dobra djela čine...* Djelo je neodvojivi dio imana. Postavljamo pitanje svakoj sestri koja, kao opravdanje za nenošenje hidžaba, koristi izgovor da joj je iman u srcu a ne u vanjskom izgledu: "Šta bi rekla pretpostavljenom u školi ili na poslu kada bi ti tražio da nešto učiniš, naprimjer, da napišeš izvještaj, ili počistiš radnju, ili da spremiš neku lekciju? Da li bi bilo dovoljno reći: 'Ja sam to sve prihvatila

srcem, ali neću ništa učiniti.' Da li će taj izgovor biti primljen? Kakav će biti ishod toga? Ako ljudi ne prihvaćaju ovakva opravdanja, šta tek reći Gospodaru ljudi? A On je iznad svega i ne upoređuje se ni sa čim."

4.

Allah me još nije uputio

Mnoge žene, kao razlog ne nošenja hidžaba, kažu: "Allah me još nije uputio. Želim se pokriti, ali Allah još nije spustio uputu na moje srce. Moli Ga da me uputi!" Svaka sestra koja koristi ovaj izgovor upada u veliku zamku. Pitamo je: "Kako znaš da te Allah još nije uputio?" Ako kaže da zna, onda ćemo joj reći da pripada jednoj od dvije skupine:

1. Onima koji su dosegli do dobro čuvane Knjige gajba i saznali da su od nesretnih, čiji je kraj u Džehennemu.

2. Onima koji kažu da ih je neko stvorenje obavijestilo da je od neupućenih, npr. melek ili insan.

Ako odgovori da ne pripada ni prvoj ni drugoj skupini, postavljamo pitanje: "Kako onda znaš da si od neupućenih!?"

Uzvišeni Allah je ukazao na postojanje dvije vrste upute: hidajetu-dalaleh i hidajetu-tevfik. Hidajetu-dalaleh je ukazivanje na istinu i na ono što je korisno i dobro za ljude. Dakle, Allah ukazuje na istinu, poslanici, također, ukazuju na istinu, svi dobronamjerni ljudi ukazuju na istinu. Allah šalje poslanike i objavljuje Knjige da bi objasnio Put istine i put zablude. Misionari se trude pojasniti ljudima šta koristi, a šta šteti na oba svijeta. Slobodno možemo reći da smo svi, na neki način, učesnici u upućivanju. Hidajetu tevfik se tiče upute koja se odnosi samo na Allaha.

On usađuje istinu u ljudska srca, pomaže im da ustraju na Putu istine, čuva ih od grijeha, usađuje im iman u srca, čini da preziru nevjerstvo, grijeh i neposlušnost, a to su oni koji Mu se odazovu i prihvate Njegovu uputu.

Ova vrsta upute dolazi nakon prve, jer Uzvišeni Allah svima ukazuje na Put istine:

﴿ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَٰهُمْ فَٱسْتَحَبُّوا۟ ٱلْعَمَىٰ عَلَى ٱلْهُدَىٰ ﴾

I Semudu smo na Pravi put ukazali, ali njima je bila milija sljepoća od Pravog puta. (Fussilet, 17)

Uzvišeni Allah je dao svakom insanu mogućnost odabira između istine i laži. Ako čovjek upotrijebi razum i odabere istinu, onda je to hidajetu tevfik:

﴿ وَٱلَّذِينَ ٱهْتَدَوْا۟ زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَىٰهُمْ تَقْوَىٰهُمْ ﴿١٧﴾ ﴾

A oni koji se upute, On im uputu poveća i usadi im bogobojaznost. (Muhammed, 17) A ako izabere zabludu, onda mu Allah poveća zabludu i zabrani ovu drugu vrstu upute:

﴿ قُلْ مَن كَانَ فِى ٱلضَّلَٰلَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ ٱلرَّحْمَٰنُ مَدًّا ﴾

A ko odabere zabludu, Allah će ga poživjeti u zabludi. (Merjem, 75) Uzvišeni također kaže:

﴿ فَلَمَّا زَاغُوٓاْ أَزَاغَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُمْۚ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡفَٰسِقِينَ ۝٥ ﴾

kada oni krenuše u stranu, Allah učini da skrenu sa Pravog puta. (Es-Saff, 5)

Primjer za hidajetu-tevfik

Šejh Šaravi navodi ilustrativan primjer za ovu vrstu upute i pojašnjava Allahovu ulogu u njemu: "To je kao primjer čovjeka koji traži neku adresu, pa priđe policajcu i upita ga za nju, a ovaj mu odgovori: 'Idi tom i tom ulicom. Do nje ćeš doći ako skreneš tu i tu desno, zatim tu i tu lijevo, zatim idi kroz tu i tu ulicu i ispred tebe će se pojaviti ta i ta zgrada. E, to je adresa koju tražiš!' Ako ovaj čovjek povjeruje policajcu i bude slijedio smjernice, stići će do cilja. A ako kaže: 'Ovaj policajac laže, neću ga poslušati.' i krene suprotno od toga, neće stići na željeno mjesto, već će se sve više udaljavati od njega – to je primjer upute i zablude." Dakle, ko odabere uputu, Allah će ga pomoći i učvrstiti. Ko odabere zabludu, Allah ga ostavi da luta sa svojim nefsom i šejtanom.

Potrudi se i potraži uputu - naći ćeš je!

Ovo je Allahov kosmički zakon kada su Njegova stvorenja u pitanju:

﴿ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ ٱللَّهِ تَبۡدِيلٗاۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ ٱللَّهِ تَحۡوِيلًا ٤٣ ﴾

U Allahovim zakonima ti nikada nećeš naći promjene, u Allahovim zakonima ti nećeš naći odstupanja. (Fatir, 43)

Allah daje uputu onda kada čovjek odluči, potrudi se i počne se mijenjati:

﴿ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوۡمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُواْ مَا بِأَنفُسِهِمۡۗ ﴾

Doista Allah neće promijeniti jedan narod dok on sam sebe ne promijeni. (Er-Rad, 11)

Onaj ko želi uputu i traži od drugih da mole Allaha za njegovo upućivanje mora dati lični doprinos tome. Divan primjer nalazimo u Merjemi, Isaovoj majci, kada je bila na porođajnim mukama i zavapila za hranom. Uzvišeni joj je zatražio da učini djelo koje ni najjači muškarac ne može učiniti: da prodrma palmu, iako je poznato da je palma previše čvrsta da

bi je žena na porođajnim mukama mogla zatresti. U Kur'anu stoji:

﴿وَهُزِّىٓ إِلَيۡكِ بِجِذۡعِ ٱلنَّخۡلَةِ﴾

Zatresi palmino stablo, posut će po tebi datule svježe. (Merjem, 15) Uzvišeni je znao da ona nije u stanju prodrmati palmu, ali je htio da poduzme neke korake, da makar spusti ruku na palmu, kako bi se sproveo Allahov zakon. Tada je rezultat neminovan:

﴿تُسَٰقِطۡ عَلَيۡكِ رُطَبٗا جَنِيّٗا ٢٥﴾

... posut će po tebi datule svježe. (Merjem, 25)

Ovo je Allahov zakon. Nemoguće je da čovjek uđe u džamiju, makar to bila i Kaba, a zatim da sjedi skrštenih ruku moleći Allaha da ga opskrbi. Allah mu neće udovoljiti sve dok ne preduzme nešto u cilju opskrbljivanja. Nebo ne spušta zlato i srebro umjesto kiše! Učini nešto za sebe u cilju upute, pa ćeš biti upućen. Naprimjer, moli Allaha da te uputi, druži se s pobožnima, pristupaj Kur'anu, čitaj i razmišljaj o njemu, prisu-

stvuj dersovima, slušaj i gledaj programe islamske sadržine, čitaj islamsku literaturu.

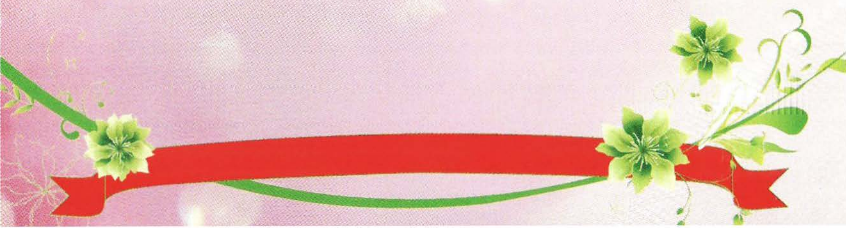
Međutim, prije nego počneš prakticirati ove stvari, moraš odbaciti ono što te odvodi s Puta istine, poput: lošeg društva, čitanja nemoralnih časopisa, gledanja serija i filmova koji pozivaju na kršenje Allahovih propisa, zabranjenih putovanja, dopisivanja s muškarcima i mnoge druge stvari koje otežavaju uputu.

5.

Bojazan da se neće udati

Neke djevojke kao razlog nepokrivanja navode bojazan da će ostati neudate. Ovaj izgovor ili sumnja je šejtanovo djelo. On im govori da mladići ne prilaze i ne žele djevojke dok im ne vide tijelo, kosu itd. Ako se pokrije, oslabit će njihovo interesiranje za njom. Ova bojazan nije samo kod djevojaka već i kod velikog broja roditelja. Zato ih sprječavaju da stave hidžab. Ovaj problem ćemo pokušati riješiti kroz dva aspekta.

T**eoretski aspekt.** Smatra se da je tjelesna ljepota žene jedan od najbitnijih razloga interesiranja muškarca za nju, ali nije jedini. Allahov Poslanik je nabrojao nekoliko razloga zbog kojih se žena udaje: "Ženu udaju četiri stvari: imetak, porijeklo, ljepota i vjera. A ti pohrli onoj koja je dobra vjernica, ako ne želiš propast!"[7] Nije u čovjekovoj prirodi, kada odabire suprugu, samo gledanje ženine ljepote već i ostalih osobina. U narodu se kaže da je ljepota petak i subota, odnosno ljepota se gleda dok traje svadba, a nakon toga dolaze do izražaja ostale osobine.

7 Bilježi ga Buhari, 9/115.

Praktični aspekt. Puno mladića bježi od nepokrivenih djevojaka. Vode se ločignim razlozima: kada u tome nisu pokorne Allahu, vrlo teško će biti i u drugim stvarima. Šejtan postepeno prilazi i zavodi. Većina mladića se, po pitanju ženidbe, trudi naći čednu i pokrivenu ženu, iako je od onih koji ne prakticiraju vjeru. Također, treba imati u vidu da je mnogo otkrivenih djevojaka neudato. Dakle, nepokornost Allahu im nije pomogla da se udaju. Udaja je blagodat koju Allah daje kome hoće, a oduzima kome hoće.

6.

Još sam mlada

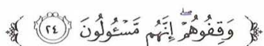
Ovaj razlog možemo čuti kako od djevojaka tako i od njihovih roditelja. U većini slučajeva ovaj razlog navode djevojke koje nisu protivnice pokrivanja. One znaju da je pokrivanje šerijatski propis i žele se pokriti, ali odlažu za kasnije. Razlog tome su vlastiti hirovi, želje i prohtjevi, a ne neznanje.

Kada se od roditelja traži slijeđenje Allahovih naredbi i obaveznost pokrivanja kćerke, odgovaraju: "Šteta je da se pokrije, još je mlada, tek je počela da živi. Pusti je neka se malo provede. Odjeća je ukrašava, moda je čini sretnom, pomaže joj da osjeti ljepotu života. Ako je nama prošao voz te se nismo stigle nauživati, nećemo makar njoj uskraćivati." Oni misle da je maloljetna do iza dvadesete godine i da neće biti pitana, a ne znaju da punoljetstvo počinje daleko prije, a to je od pojave prve menstruacije.

Poruka roditeljima

Roditelji koji sprječavaju kćerke da se pokriju pod izgovorom da je rano jer je mlada, nose veliku odgovornost pred Uzvišenim Allahom. Čim postane punoljetna, obaveza joj je pokriti se, a onaj koji joj zabranjuje griješan je i bit će odgovoran na Sudnjem danu za tu osobu. Uzvišeni kaže:

I zaustavite ih, jer doista će oni biti pitani.
(Es-Saffat, 24)

Allahov Poslanik, s.a.v.s., je rekao: "Svi ste vi pastiri i svi ćete biti odgovorni za svoje stado."[8] Otac je pastir u svojoj kući i bit će pitan za svakog člana njegovog stada (porodice). Zato neka se zapita koliko će mladića biti zavedeno zbog njegove kćerke? Koliko će njegova kćerka doživjeti neugodnosti od tih istih mladića? Je li mu to cilj?

---

8 Bilježi ga Buhari, 13/100.

Poruka iz srca

Allah nam je svjedok da se puno bojimo da te ne stigne Božija kazna. Želimo te odvući sa tog opasnog puta, koji te vodi u propast i na ovome i na Onome svijetu, jer je to obaveza muslimana prema muslimanu.

في حب الله

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

صدق الله العظيم

Opasnost koja te može zadesiti je i ono što je spomenuo Allahov Poslanik, s.a.v.s.: "Bit će u mom ummetu ljudi koji će jahati na sjedlima te će sa njih silaziti ispred vrata mesdžida. Njihove žene će biti pokrivene, a otkrivene. Na njihovim glavama će biti grbe poput kamiljih grba. Proklinjite ih, jer su one doista proklete."[9] Sestro, znaš li šta znači prokletstvo? To je udaljavanje, protjerivanje iz Allahove milosti. U ovom hadisu stoji Poslanikova naredba svakom vjerniku da proklinje žene koje su prekrile neke dijelove tijela, a neke ne, ili su se tako obukle da im se ukazuju obline.

U drugom hadisu stoji da je Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Od stanovnika Vatre dvije skupine nisam vidio, a to su ljudi koji posjeduju palice poput kravljih repova s kojim biju ljude i žene koje su pokrivene, a otkrivene, koje se u hodu upredaju. Na njihovim glavama su grbe poput kamiljih grba. Neće ući u Džennet, niti će osjetiti

[9] Bilježe ga imami Hakim i Ahmed 2/223. Imam El-Hejtemi kaže da su prenosioci ovog hadisa pouzdani.

njegov miris, iako se džennetski miris prostire na velikoj razdaljini."[10] U hadisu se nalazi precizan opis ovih žena:

- Pokrile su dio a ne svo tijelo, pa se smatraju otkrivenim, jer su učinile tijela privlačnijim tako što su ga otkrile, utegle ili obukle prozirnu odjeću.
- Upredaju se dok hodaju, s ciljem izazivanja muškaraca.
- Napravile su frizure, razne punđe ili perike, tako da izgledaju kao da su im na glavama kamilje grbe.
- Također stoji i nagovještaj da neće ući u Džennet, niti će osjetiti njegov miris. Poslanik strogo naređuje da se proklinju ove kategorije žena.

Zaista ti želimo samo dobro. Strah za tebe tjera nas da molimo Allaha da te sačuva svakog zla, da ti ispuni srce svjetlošću koja se neće ugasiti, da ti pomogne da pobijediš šejtane, džine i ljude, da skineš njihove okove, da se oslobodiš strasti i prohtjeva i da dokučiš ponos, čast i duševni mir u svijetu čistine, čednosti i poštenja.

---

[10] Bilježi ga Muslim, str. 2128.

Da li si sebi zagarantirala dug život?

Draga sestro, kada kažeš da si još mlada, može li ti iko garantirati da ćeš i jedan tren nakon toga živjeti? Da li te je neko obavijestio o trenutku dolaska Meleka smrti? Znaj da ti smrt može doći za godinu, mjesec, sedmicu dana, sahat ili minut – niko ne zna koliko će živjeti. Smrt ne kuca samo na vrata bolesnika i staraca već dolazi i zdravima i mladima, pa čak i novorođenčadima. Navjest ćemo nekoliko primjera iz svakodnevnog života.

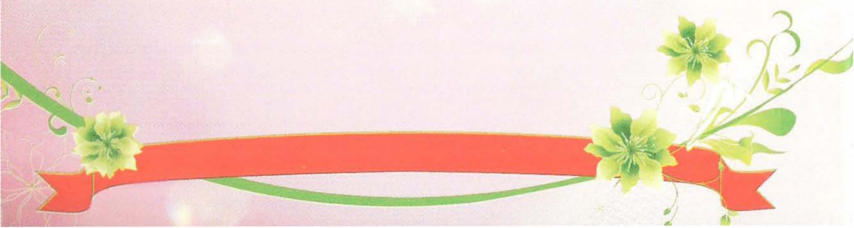

Iznenadni poremećaj

Mladić, potpuno zdrav, snažan, u cvijetu mladosti, odjednom biva iznenađen teškom bolešću – virusnim oboljenjem mozga. Pretvara se u gomilu živoga mesa koje ništa, baš ništa ne zna za sebe niti može sebi bilo kako pomoći.

Smrt ne pravi razliku između bolesnog i zdravog. Smrt je iznenadila jednog oficira koji se nije žalio ni na kakvu bolest. Bio je krupan, snažan i vrlo aktivan u struci. Legao je jedne noći i nije se probudio. Uzalud ga je majka u zoru pokušavala probuditi, ležao je ukočen. Smrt ga je zatekla na spavanju.

Izgorio mi je drug

Ebu Abdullah priča: "Na znam odakle da počnem i kako ću smoći snage da ti prenesem ovu priču, u kojoj sam bio učesnik i koja mi je u potpunosti promijenila život. Nisam želio nikome otkrivati ovaj događaj, ali sam osjećao grižu savjesti i odgovornost pred Uzvišenim Allahom. Želim njome upozoriti mladiće koji konstantno griješe prema svome Gospodaru i djevojke koje slijepo slijede zabludu pod plaštom ljubavi. Bilo nas je trojica drugova. Glavne životne stvari su nam bile igra, zabava i provod. Tačnije, nismo bili trojica, već četverica, jer je četvrti bio šejtan. Glavna zanimacija nam je bila obmanjivanje čednih djevojaka. Pridobijali smo ih lijepim riječima. Nakon što bi se zaljubile, odvodili bismo ih na odmaralište i iznanađivali. Iz velikih ljubavnika, tamo bismo se preobratili u krvoločne vukove koji nisu znali za milost, jer su nam srca postajala mrtva i bezosjećajna. Tako nam je

prolazilo vrijeme na plaži, sve dok se nije dogodio dan koji nikada neću zaboraviti. Naime, otišli smo na to odmaralište. Sve je bilo isplanirano kao i obično. Svaki je imao svoju žrtvu. Prokleto piće je bilo s nama. Zaboravili smo hranu. Kada smo ogladnjeli, jedan je otišao da donese hranu. Bilo je oko šest sati kada je pošao s odmarališta. Ni nakon nekoliko sati se nije vratio... Oko deset navečer, zabrinuo sam se i pošao da ga potražim. Na putu sam ugledao plamenove vatre. Požurio sam. Kada sam se primakao, vidio sam auto mog druga kako gori izvrnuto na haubi. Pojurio sam da ga izvadim iz zapaljenog auta, ali sam se izgubio kada sam vidio da ga je vatra već progutala do pola. Spustio sam ga na zemlju, jer je još davao znake života. Tiho je govorio: 'Vatra! Vatra!' Pokušao sam ga ubaciti u moje auto i odvesti do bolnice, ali mi je s teškom mukom rekao: 'Ostavi me ovdje... Nećeš uspijeti... Kasno je...' Zagrcnuo sam se u suzama, gledajući ga kako preda mnom umire. Odjednom je izgovorio: 'Šta ću Mu reći? Šta ću Mu reći?' Pitao sam ga: 'Kome?' Glasom koji je dolazio iz dubine tijela, kao iz bunara,

rekao je: 'Allahu!' Osjetio sam strah koji me je oborio s nogu. U tom trenutku je ispustio dušu uz težak jauk. To je bio njegov posljednji izdisaj.

Prošlo je puno vremena, ali slika mog izgorjelog druga, koji je pitao: 'Šta ću Mu reći? Šta ću Mu reći?', ostala je vječno u mojoj glavi. Jedne noći sam počeo razmišljati o tome šta ću ja reći Allahu. Zasuzile su mi oči, obuzeo me je neki čudan osjećaj. Čuo sam ezan koji je pozivao na sabah-namaz. Osjetio sam da je to direktan poziv da bacim prekrivač na tamni dio prošlosti. Poziva me da mi ispuni ostatak života sjajem i uputom. Ustao sam, okupao se, očistio tijelo od prljavštine u kojoj sam godinama greznuo i krenuo da obavim namaz. Od tog dana pa do danas nisam nijedan propustio. Zahvaljujem Allahu Koji je Jedini dostojan hvale. Postao sam drugi čovjek. Neka je slavljen Onaj Koji mijenja stanja ljudi. Evo me, spremam se da obavim umru, a onda i hadž, inšaAllah, jer niko ne zna kada će umrijeti. Smrt je samo u Allahovim rukama."

Dva suprotna završetka

Jedan brat pripovijeda: "Na početku studija, živio sam s roditeljima. Okruženje je bilo islamsko. Stalno sam imao priliku slušati majku dok je molila za mene kada bih kasno dolazio kući. Slušao sam oca dok bi učio Kur'an na noćnom namazu. Sve mi je to bilo čudno, naročito kada bi ustajao u hladnim zimskim noćima radi nafile. Čudio sam se i pitao kako izdržava sve to svaki dan... Nisam osjećao da mu je to bilo zadovljstvo, odmor i uživanje, kao i svakom vjerniku. Nisam znao da su to djela odabranih, koji se odvajaju od toplih postelja da bi dozivali svoga Gospodara.

Poslije završetka vojne škole, osjetio sam se dovoljno zrelo, ali i udaljeno od islama. Nisu mi pomogli savjeti pobožnih ljudi koje sam imao priliku, s vremena na vrijeme, slušati. Zaposlio sam se kao policajac. Radno mjesto nije bilo u mom već u drugom, veoma udaljenom gradu. Sa mnom su krenuli i neki

školski drugovi, te mi je to dosta olakšalo. Napustio sam roditelje, napustio slušanje Kur'ana, nije bilo majke da me budi na namaz. Otpočeo sam samostalni život, izgubila se roditeljska toplina.

Kasnije sam prebačen u sobraćajnu službu, tačnije da nadgledam autoput. U početku sam se osjećao sretnim. Međutim, to nije dugo potrajalo. Samoća je utjecala da počnem gubiti početnički elan. Nisam imao nikoga da mi pomogne i ulije snagu vjere, nasuprot ogromnom broju onih koji su mi otvarali puteve zla. Imao sam priliku svakodnevno vidjeti teške saobraćajne nesreće, ali jedan dan nikada neću zaboraviti. Naime, ja i kolega smo bili u patroli. Parkirali smo auto pored puta i razgovarali. Odjednom se začula škripa guma i strahovit udarac. Izišli smo da vidimo šta se dogodilo i ugledali dva automobila zalijepljena jedan za drugi. Požurili smo im u pomoć. Bio je to strašan, neopisiv udes. U jednom autu smo zatekli dva mladića u kritičnom stanju. Izvadili smo ih i položili na zemlju. Požurili smo prema drugom autu, ali je u njemu ležao mrtav čovjek. Prišli smo onoj dvojici koji su bili na izdisaju. Pošto je kolega bio pobož-

niji, počeo ih je podsticati da prouče LA ILAHE ILLALLAH. Nažalost, umjesto da ponove Šehadet, počeli su pjevati pjesme. Začudio sam se kada sam ovo čuo. Kolega je bio iskusniji, viđao je ovakve slučajeve, poznavao umiruće stanje, te je ponovo pokušao. Nisam se pomjerao, samo sam gledao. Ništa slično prije nisam vidio. Kolega je pokušavao pomoći im da izgovore Šehadet, ali uzalud – ponovo su pjevušili stihove. Glasovi su se stišavali. Umuknuo je jedan, a zatim i drugi, ostali su nepomični. Napustili su dunjaluk.

Ubacili smo ih u auto i krenuli prema bolnici. Kolega je oborio glavu. Bio je smrknut, nije ništa progovarao. Odjednom mu glas presiječe tišinu. Spomenuo je loš kraj ove dvojice mladića i rekao: 'Čovjek okonča život na dobru ili na zlu, shodno djelima koje je činio na dunjaluku.' Tada poče prepričavati razne priče iz islamske literature o odlasku s ovoga svijeta i načinu na koji čovjek napušta dunjaluk, te da to zavisi od njegovih djela i unutarnjeg ubjeđenja. Proveli smo put u takvom razgovoru, a bili smo dovoljno motivirani, jer su ispred nas ležala dvojica mrtvaca. Osjetio sam strah od smrti,

ovaj događaj mi je bio kao opomena, te sam toga dana skrušeno obavio namaz.

Kako je vrijeme prolazilo, sve više sam zaboravljao ovaj slučaj i vraćao se starom životu. Kao da nikada nisam vidio onu dvojicu ljudi koji su ispred mene ispustili duše. Moram priznati, ostavio sam slušanje muzike, jer sam se bojao da ne prođem kao oni. Vrijeme čini čuda! Nakon šest mjeseci, dogodio se drugi čudni događaj. Mladić je vozio dozvoljenom brzinom. Odjednom je morao zaustaviti, jer mu je pukla guma, i to u jednom od tunela prema gradu.

Zaustavio je auto i otišao do gepeka da izvadi alat. Odjednom su naišla kola nevjerovatnom brzinom, udarila ga i daleko ga odbacila. Pao je teško povrijeđen. Nakon nekoliko trenutaka je stigla patrola. U patroli smo bili novi kolega i ja. Ubacili smo ga u naš auto i krenuli prema bolnici. Pozvali smo hitnu pomoć i rekli da vodimo povrijeđenoga, te ih zamolili da, kada nas susretnu, zaustave i preuzmu bolesnika. Bio je u cvijetu mla-

dosti. Prema spoljnjem izgledu smo zaključili da je vjernik.

Dok smo ga ubacivali u auto, čuli smo da nešto šapuće. Zbog prevelike uzbuđenosti i hitnje nismo obratili pažnju na njegove riječi. Kada smo ga spustili u auto i krenuli k bolnici, jasno smo čuli: učio je Kur'an. Pomislio sam da je nemoguće da ovako povrijeđen čovjek uči Kur'an. Krv mu je natopila odjeću, kosti su mu smrskane... Šta drugo da kažem osim da napušta dunjaluk, a on uči i uljepšava glas. Nisam nikada čuo ljepše učenje. Razmišljao sam da bih ga možda trebao podsjetiti da izgovori šehadet, kao moj drug u prethodnom slučaju. Slušali smo učenje. Osjetio sam da se nešto pokreće u meni, da mi duša podrhtava od radosti. Odjednom prekide. Okrenuo sam se, kad on podigao kažiprst prema nebu i izgovara šehadet. Zatim mu glava kleknu. Provjerio sam mu puls na ruci, na srcu, provjerio da li diše, ali uzalud, bijaše napustio dunjaluk.

Dugo sam stajao pogleda uperenog u njega, čak mi je i suza pala na njegovo

lice. Sakrio sam suze od kolege i obavijestio ga da je mladić preselio. Moj drug se zaplaka, a tada i meni suze nezaustavljivo krenuše. U autu se stvorio bolan prizor.

Stigli smo do bolnice. Ko god nas je sreo, ispričali smo mu ovaj nesvakidašnji događaj. Na sve je ostavio pozitivan utisak. Jedan čovjek, nakon što je čuo priču, priđe i poljubi mladića u čelo. Ljudi se nisu željeli razići dok ne saznaju kada i gdje će mu se klanjati dženaza.

Jedan bolničar telefonom pozva mladićevu porodicu. Javi se njegov brat. Bolničar upita o mladiću, a brat reče da je svakog ponedjeljka išao u prilično udaljeno selo u posjetu nani koja je živjela sama. Brinuo se o siročadima, udovicama i siromašnima. U tom selu su ga svi poznavali po dobru. Nosio im je islamsku literaturu, kasete itd. Njegov gepek je bio prepun osnovnih kućnih namirnica, koje je dijelio sirotinji. Nije čak ni seosku djecu zaboravljao, nosio im je slatkiše. Kada bi mu neko prigovorio da ne bi trebao ići, jer je put dalek i naporan, on bi odgovarao: 'Koristim vrijeme za učenje i ponavljanje Kur'ana i slušanje dersova. Nadam

se da će me Allah za svaki korak nagraditi velikom nagradom...'

Sutradan se prepunio mesdžid ljudima koji su stigli na dženazu. I sam sam klanjao dženazu. Ponijeli smo ga prema kaburu. Ubacili smo ga u tijesnu rupu, lica okrenutog prema kibli, u ime Allaha i po sunnetu Allahovog Poslanika. Bacali smo zemlju na njega. Neko povika: 'Molite se da Allah učvrsti vašeg brata, jer se on sada ispituje!' On je započeo prve dane na Onome svijetu, a ja kao da sam otpočeo prve dane na ovome svijetu. Pokajao sam se za sva loša djela koje sam učinio, moleći Allaha da mi oprosti, da me učvrsti u pokornosti Njemu, da mi dozvoli da okončam život u dobru i učini mi kabur džennetskim perivojem."

Put je dug, a opskrbe malo

Ovo je priča o mojoj tamnoputoj, mršavoj, omalehnoj sestri. Redovno je prakticirala učiti Kur'an. Ako bi mi nešto zatrebalo, znala bih gdje je mogu naći: u kućnom mesdžidu, ili na rukuu, ili na sedždi ili podignutih ruku prema nebesima, bez obzira da li je sabah, akšam ili ponoć. Bila je neumorna u ibadetu.

Ja sam, za razliku od nje, čitala razne časopise, knjige, pretjerano gledala filmove. Po tome sam bila poznata u cijelom kraju. S vremena na vrijeme bih se sjetila da obavim po neki namaz. Bila sam slab učenik.

Jednog dana, kao i obično, besprekidno sam gledala filmove nekoliko sati, te sam riješila da se odmorim i ugasim video. U tom trenutku se začuo ezan s obližnje džamije. Okrenula sam se i otišla u postelju. Začuo se sestrin glas. Upitala sam je šta želi, a ona

oštrim glasom reče: 'Nemoj spavati prije nego klanjaš sabah-namaz!' Promrmljah: 'Ostalo je još sahat do zore.' 'Zora je nastupila i prvi ezan je proučen!' – reče. Ovako je živjela i ponašala se sve dok je teška bolest nije oborila u postelju.

Jednog dana mi je kazala: 'Hana, dođi i sjedni pored mene.' Nisam je mogla odbiti, jer sam osjećala njezinu iskrenost. Upitala sam je šta želi. Rekla je: 'Sjedi!' Sjela sam i ponovo je upitala šta želi. Blagim glasom reče: ﴿فَمَن زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ﴾ *'Ko bude od vatre udaljen i u Džennet uveden – taj je postigao šta je želio.* (Ali Imran, 185) Zastade tren, a zatim me upita: 'Vjeruješ li u smrt?' Odgovorih potvrdno. 'Zar ne vjeruješ da ćeš polagati račun za sva djela koja si počinila, bila ona mala ili velika?' 'Vjerujem, ali Allah je najmilostiviji, a život dug, ima vremena.' 'Sestro, zar se ne bojiš iznenadne smrti? Hinda je bila manja od tebe, pa je preselila u saobraćajnoj nesreći. Također ta i ta, ta i ta...' – počela je nabrajati. 'Smrt ne pravi razliku u godinama, i to joj nije mjerilo.'

Soba je bila tamna, pa sam joj rekla: "Bojim se tame, a i preplašila si me smrću, kako misliš da zaspim sada? Pusti ovu priču,' – rekoh – 'mislila sam da ćeš kod nas na odmor ovih dana.'

Iznenada joj zastade glas u grlu i jedva progovori. Prepadoh se, srce mi zadrhta. 'Mislim da ću ove godine na daleki put, na drugo mjesto, a ne vama. Život je u Allahovim rukama!' Zatim zaplaka.

Počela sam se sjećati da je teško bolesna i da su doktori krišom kazali ocu da neće još dugo izdržati. Međutim, ko je nju obavijestio, možda samo pretpostavlja. 'O čemu razmišljaš?' – upita me. 'Zar misliš da sam ti ovo govorila zato što sam bolesna, pa tražim samilost? Ni slučajno, možda ću više živjeti nego svi ostali. Nego, zapitaj se do kada ćeš živjeti. Možda dvadeset ili četrdeset godina ili malo više, i šta onda?' Mahala je rukama dok je govorila. 'Nema razlike među nama, svi ćemo napustiti dunjaluk. Neko će u Džennet, neko u Džehennem. Zar nisi čula Allahove riječi:

﴿كَلَّآ إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ * وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ * وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ
* وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ * إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ﴾

Pazi! Kada duša dopre do ključnih kostiju, i vikne se: 'Ima li vidara?' i on se uvjeri da je to čas rastanka i noga se uz nogu savije – toga dana će Gospodaru tvome priveden biti. (El-Kijameh, 26-30)' Skočih i rekoh: 'Vidimo se ujutru.' Odlazila sam dok je ponavljala: 'Allah te uputio, nemoj zaboraviti da obaviš namaz!'

Osam sati ujutru. Kucaju na moja vrata, bude me. Pitam se šta li je sada, ovo nije vrijeme kada me bude. Plač, galama. Allahu dragi, šta li se dogodilo? Bolest moje sestre Nure se pogoršala. Otac ju je odveo u bolnicu. Mi smo Allahovi i Njemu se vraćamo! Ove godine nema putovanja na odmor, ove godine mi je određeno da truhnem u kući, vrtjelo mi se po glavi. Nakon jednog sata, otac je telefonirao i rekao da možemo doći da vidimo sestru. Majka mi je rekla da je očev glas promijenjen i da se boji da nije sve u redu.

Požurila sam da se obučem. Gdje je vozač, zašto ga nema? Ubrzano smo ušli u auto... Da li je ovo onaj put koji mi je do sada izgledao previše kratak, dok sam šetala

ovim ulicama. Kao da se danas mnogo produžio. Gužva koju sam voljela, da bih što duže ostala u autu, postala je nepodnošljiva. Majka je sjedila pored mene i molila se za moju sestru. Divna je ona djevojka, nikada nije gubila vrijeme uzalud...

Izašli smo ispred bolnice. Svuda bolesnici. Neki povrijeđeni u udesu, drugima utonule oči, ne zna se da li su stanovnici ovoga ili Onoga svijeta. Ovako nešto nisam imala prilike vidjeti prije. Istrčali smo uz stepenice. 'Ona je na intenzivnoj njezi. Odvest ću vas do nje.' – nastavi bolničarka. 'Ona je divna djevojka.' Majka se smiri kada ču da je malo bolje nego kada su je doveli... Zabranjene su grupne posjete. Ovo je soba za specijalnu njegu.

Uprkos gužvi koju su doktori napravili oko nje, uspjela sam kroz prozorče uhvatiti sestrin pogled. Gledala me je dok joj je majka nešto govorila. Majka je nakon nekoliko minuta izišla. Nije uspjela zadržati suze. Dozvoliše mi da uđem i poselamim sestru, pod uvjetom da ne ostanem duže od dvije minute. 'Kako si, sestro moja? Jučer si bila dobro. Šta se jutros dogodilo?'

Steže me za ruku i reče: 'Sad sam dobro, hvala Allahu!' 'Ruke su ti hladne.' – rekoh. Sjedela sam na kraju kreveta i dodirivala joj noge. Odjednom ih skupi. Rekoh: 'Izvini, ako sam te pritijesnila.' 'Ne,' – reče – 'već sam se sjetila Allahovih riječi:

﴿وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ * إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ﴾

... i noga se uz nogu savije – toga dana će Gospodaru tvome priveden biti. (El-Kijameh, 29-30)

Moli Allaha za mene, jer možda uskoro započinjem život na Onome svijetu. Put je dug, a opskrbe malo.'

Potekoše mi suze nakon ovih riječi. Nisam bila svjesna gdje se nalazim. Neprekidno sam plakala za sestrom. Roditelji su se počeli više brinuti za mene nego za nju. Kada sam se vratila kući, povukla sam se u sobu. Sa zalaskom sunca tog tužnog dana, nastala je tišina u kući. Odjednom počeše djeca da me vire kroz vrata. Napravi se gužva u kući. Podiže se galama. Odmah zaključih da je moja sestra Nura preselila. Nisam mogla od glasova raspoznati ko je sve došao, niti

jasno čuti šta govore. O Allahu moj! Izgubila sam se, nisam više znala šta se događa. Nisam mogla čak ni plakati. Nakon nekog vremena, otac me uze za ruku i odvede da se ispratim sa sestrom. Poljubila sam je. Ničega se nisam mogla sjetiti, osim Allahovih riječi koje mi je ponavljala u bolnici: *...i noga se uz nogu savije.* Tek sada su mi bile jasne riječi Uzvišenog: *Toga dana će Gospodaru tvome priveden biti.*

Nakon dužeg vremena, ponovo ulazim u njen mesdžid. Prisjećam se da je sa mnom dijelila majčinu ljubav, tugovala, uvijek mi olakšavala, molila se da me Allah uputi, puno suza prolila dok je pokušavala da mi predstavi smrt, Onaj svijet i polaganje računa pred Uzvišenim.

Ovo joj je prva noć u kaburu. Allahu dragi, smiluj joj se i osvijetli kabur! Ugledala sam njen Kur'an, sedžadu, čak i roze haljinu koju je pripremala za udadbu. Sjetila sam se dana koje sam propustila, neprekidno sam plakala. Molila sam da mi Allah oprosti, da pređe preko mojih grešaka. Molila sam da mi učvr-

sti sestru u kaburu, jer sam čula da za to stalno moli. Odjednom sam se zapitala: 'A šta da sam ja preselila umjesto nje? Gdje bi mi bilo mjesto?' Od straha i plača se nisam mogla povratiti. Allahu ekber! Allahu ekber! Čuje se ezan s minare. Nikad tako jasno kao ovog puta. Dok sam ponavljala za mujezinom, osjetila sam smiraj u duši. Ogrnula sam se ogrtačem i obavila namaz. Klanjala sam kao da mi je to posljednji namaz u životu, onako kao što je to radila sestra prije nego joj je došla smrt.

Kada osvanem, ne očekujem da ću omrknuti, a kada omrknem, ne očekujem da ću osvanuti!"

7.

Današnje pokrivanje je samo radi mode!

Puno djevojaka, kao razlog svog nepokrivanja, navodi da je hidžab postao moderan, te ljudi preko njega zarađuju ili su u trendu, i da hidžab kod današnjih djevojaka uopće ne ispunjava islamske uvjete. "Zašto nas obavezujete da se modiramo i pratimo taj trend?" Zatim, spominju razne negativne priče o takvim hidžabima.

Prije nego damo odgovor na ovakav stav prema hidžabu, navest ćemo nekoliko kategorija pokrivenih žena:

1. Žena koja se pokrila da bi prekrila tjelesne mahane.

2. Žena koja se pokrila da bi se udala, jer mladići vole pokrivene i čedne djevojke.

3. Žena koja se pokrila da bi se skrivala iza hidžaba, odnosno da niko ne bi posumnjao na nju. Cilj ove skupine je da stekne povjerenje porodice, kako bi izlazila iz kuće kada god hoće i gdje god hoće, a da niko ne sumnja u njezin moral.

4. Žena koja je hidžab svela na modu. Ovakva vrsta hidžaba naziva se *francuski hidžab*, čiji je cilj da se vidi nešto kose, vrata, ušiju, da se obuku pantalone, nekada čak tijesne ili providne, ili da se preko tih pantalona obuče tunika koja prekriva dio tijela do potkoljenica; uz njega obavezno dolazi šminka i miris. Djevojka koja se zadovolji ovakvim pokrivanjem, odbacila je Allahovu naredbu po pitanju hidžaba, a prihvatila ljudske izume, te ga smatra boljim od šerijatskog propisa. Prihvatila je izum modnih kreatora, a Bog zna u kakvom su halu preselili!

5. Žena koju su roditelji primorali da se pokrije. Ona nosi hidžab, ali ga i prezire. Ne smije se otkriti, jer bi imala probleme s porodicom. Ovakva skupina žena jedva čeka da utekne pogledima roditelja, pa da se otkrije i odbaci hidžab, jer nije ubijeđena u njegovu obaveznost.

6. Žena koja se pokrila radi Allaha, ispravno i potpuno. Ona je ubijeđena u naredbu hidžaba, te se boji da joj se vidi neki dio tijela koji je Allah zabranio da se gleda. Pokrila se, tražeći zadovoljstvo svoga Gospodara. Ova skupina je pristala na sve uvjete islamskog odijevanja, a to su:

- da odjeća bude široka, da se ne ukazuju dijelovi tijela;
- da materijal ne bude providan;
- da ne liči odjeći nevjernica;
- da materijal ne bude upadljivih boja ili ukrašen, pa da privlači poglede.
- da pokrije sve dijelove tijela koje je naređeno pokriti;
- da ne sliči odjeći muškarca;

- da ne bude odjeća koja se koristi za hvalisanje i nadmetanje s drugima.

Ako su prvih pet skupina žena zalutale i nisu se pokrile radi Allahovog zadovoljstva, nemoj misliti da nema skupine koja to radi striktno radi Njega. Budi od onih koje žele Allahovo zadovoljstvo i koje se boje Njegove srdžbe.

8.

Hidžab skriva ljepotu koju nam je Allah dao

Ovaj razlog proističe iz želje za dokazivanjem i ohološću, pa ga zato određeni broj djevojaka odbacuje.

Pitat ćemo ovu kategoriju djevojaka: "Za koga se to otkrivate i uljepšavate?" Ako kažu da se otkrivaju da bi bile lijepe, zašto onda ne sjede kući, pored ogledala, i uživaju u svojoj ljepoti? Ne moraju takve izlaziti da ih gledaju drugi. Ako kažu da se otkrivaju i oblače kratku, utegnutu ili prozirnu odjeću da bi drugi vidjeli kako su lijepo građene, postavljamo im pitanje: "Da li ste zadovoljne da tu ljepotu gleda baš svako, bez razlike? Da vas gleda svaki razvratnik, maloumnik, bijednik bolesna srca... Da li ste zadovoljne da

pored vas prođe plemenit i pobožan čovjek pa da vas pogleda, a zatim prokune? Kako možete prepustiti vlastito tijelo vukovima u ljudskom liku? Zar želite biti toliko bezvrijedne?"

Poslušaj sljedeći događaj!

Jedna zapadnjačka pjevačica je posjetila neku od arapskih zemalja da bi održala koncert i napravila nezaboravni spektakl. Kada je jedna pobožna sestra čula da je ta pjevačica stigla u njezinu državu, odlučila je pronaći njen broj, nazvati je preko telefona i uputiti nekoliko savjeta. Otišla je do hotela u kome je boravila pjevačica i našla broj. Pozvala je, i počele su razgovarati: "Dobro došla u našu zemlju. Radujemo se što si nas počastila svojim dolaskom. Da li ćeš mi dozvoliti da ti postavim nekoliko pitanja?" – upita je. Pjevačica sva sretna odgovori: "Samo izvoli!" "Šta misliš, kada bi imala nekih dragocjenosti (zlato, srebro, drago kamenje, novac itd.), gdje bi ih držala?" Pjevačica odgovori: "Stavila bih ih na bezbjedno mjesto, gdje ih ne bi niko mogao uzeti." "Šta je najdragocjenije što posjeduje žena?" Pjevačica se zbuni. "Zar nije čednost najvrednija

stvar koju žena posjeduje?" Pjevačica reče: "Da! Da! To je najvrednija stvar koju žena posjeduje." Tada joj sestra reče: "Pa da li je razumljivo da se ta najbitnija stvar tako olahko izlaže svakome, baš svakome?" Ona malo zastade i shvati poruku razgovora. Kao da joj se duša probudila. Uzdrmaše joj se osjećanja, a razum poče obavljati svoju funkciju. "Ovako nešto nikada prije nisam čula. Moramo se odmah naći da nastavimo započeti razgovor."

Draga sestro, ako se uljepšavaš radi svog čovjeka ili prijateljica, to je dozvoljeno – ali samo u kući, gdje te drugi muškarci ne mogu vidjeti. Ženi je dozvoljeno otkriti se i dotjerati pred ženama, pod uvjetom da bude sigurna da u sobu neće ući neki muškarac i vidjeti je.

Sestro, nemoj biti jeftina, pa da te drugi ponižavaju! Sjeti se, kada čovjek uđe u radnju da kupi neku stvar, prodavac mu daje otpakovani primjerak, pa je mušterija dobro razgleda i opipa, a nakon toga traži da kupi upakovanu. Nemoj biti roba za razgledanje, koju će svako dodirivati i ostaviti, a zatim uzeti upakovanu, koju niko nije uprljao, niti probao.

9.

Hidžab sprječava polovini zajednice da privređuje

Ovaj razlog možemo čuti od nevjernika ili neupućenih muslimana. Kažu da je hidžab prepreka ženi da iziđe iz kuće, radi, zarađuje i privrjeđuje, jer žene pod hidžabom ne izlaze iz kuće. Na ovo možemo odgovoriti na nekoliko načina:

- Muslimanka treba boraviti u kući, jer Uzvišeni Allah kaže:

﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلاَ تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الأولَى وَأَقِمْنَ الصَّلاَةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ﴾

U kućama svojim boravite i ljepotu svoju, kao u davno pagansko doba, ne pokazujte, i molitvu i zekat dajite. (El-Ahzab, 33) Ovo ne znači da je žena ponižena i uskraćenih prava,

da su joj mogućnosti za doprinošenje zajednici oduzete, već je boravak u kući najveličanstveniji posao koji može imati.

- Islam posvećuje veliku pažnju odgoju i pravilnom usmjeravanju potomstva. Žena je glavni faktor u tome, jer je ona majka koja najbolje može pomoći svom djetetu. Svjetska istraživanja su pokazala da se problemi omladine kriju u odsustvu majke iz kuće i gubljenju porodične harmonije.
- Islam vodi računa da ne dođe do propasti zajednice, tako što sprječava miješanje ljudi i žena. Također, štiti ženu od napastvovanja i ponižavanja maloumnih muškaraca. Spriječava raspaljivanje međusobnih strasti koje zajednici ne donose nikakvo dobro, a čemu je uzrok otkrivanje i ukrašavanje žena.
- Islam ženi ne zabranjuje rad, već traži da se stvore uvjeti da bi mogla nesmetano doprinositi zajednici. U nekim situacijama čak naređuje ženi da se bavi određenim poslovima, kao što je: ginekologija, prosveta ili specijalizirani fotograf za žene.

- Islam je postavio uvjete da bi žena mogla raditi van kuće, a od njih su:
  - da se pridržava islamskog bontona,
  - da dobije dozvolu od staratelja (oca ili muža),
  - da se ne miješa ili osamljuje s muškarcima,
  - da u tom poslu ne bude grijeha prema Allahu,
  - da posao bude prikladan ženskim mogućnostima (da ne bude težak, ili karakterističan za muškarce),
  - da ne zapostavi kućne obaveze, naročito odgoj djece itd.

10.

Hidžab nas tjera da budemo zaostali u odnosu na druge civilizacije i narode

Ima djevojaka koje govore da hidžab oslikava zaostalost žene, da je suprotan civilizaciji i modernom svijetu. Kakav smisao ima "pokretni džak" ili "umotani stub" na kome se ne raspoznaje nijedan dio tijela? Doista nas taj izgled vraća u prahistoriju!

Odmah možemo reći da je ovakvo shvaćanje pogrešno! Ko je taj koji mjeri vrijednost i naprednost čovjeka prema vanjskom izgledu, odjeći, kući ili autu. Onaj koji mjeri i vrjednuje insana preko ovih stvari izgubio je kompas, objektivizam i logiku. Civilizacija se mjeri preko bontona, ponašanja i naprednosti jednog naroda. Koliko se ljudi zna obući po posljednjem

svjetskom standardu, a da ne vrijedi ni jednu paru. Odijelo nikoga nije učinilo čovjekom.

Ako pogledamo najnaprednije zemlje, vidjet ćemo da ih nošnja nije dovela na taj nivo, već principi prema kojima se vladaju. Naprimjer, preciznost u vremenu. Svi u tačno određeno vrijeme počinju raditi, autobusi polaze i stižu u naznačeno vrijeme. Dok mi, muslimani, u islamu imamo sve precizno određeno, ali kršimo opća pravila, a onda tražimo da postanemo uspješni i civilizirani ostavljanjem Allahovih naredbi. Mi ne poštujemo prava drugih, ne savjetujemo se s učenim i iskusnim, a htjeli bismo dostići vrhunac.

11.

Roditelji ili muž mi ne dozvoljavaju da se pokrijem

Znaj, draga sestro, da je pokornost Allahu iznad pokornosti stvorenjima, ma ko oni bili. Pokornost roditeljima dolazi odmah poslije, ali samo ako ne traže da se čini grijeh prema Allahu. Znaj da je suprotstavljanje svakome ko navodi na činjenje grijeha, najbolje djelo kod Allaha. I to je živi i praktični primjer svakome ko se suprotstavlja Allahu – mora se Njemu, Jednom i Jedinom, pokoriti.

Puno je staratelja koji se, ako ne vide upornost kod potčinjenog, neće složiti s njegovim stavovima. Međutim, kada vide da su dijete ili žena uporni u zahtjevima, popuste i

pomire se s tom činjenicom, osim ako nemaju ljubavi prema djeci ili ženama.

Ovde ćemo iskoristiti priliku da spomenemo nekoliko pitanja i odgovora plemenitog šejha Ibn Baza o spomenutoj problematici.

Da li je griješna osoba koja se suprotstavi majci koja od nje traži da se otkrije, ili joj zabranjuje mahramu, ili traži da se oblači po posljednjoj modi, da ide na proslave koje nemaju islamski karakter, kao što su svadbe i slično, te nakon neposlušnosti majka bude dugo vremena ljuta?

- Znaj da nema pokornosi stvorenju u griješenju Stvoritelju, pa makar bili u pitanju otac, majka, muž ili neko drugi. Prenosi se da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: "Doista je pokornost ljudima samo u onome što je šerijat dozvolio." Također je rekao: "Nema pokornosti stvorenju u griješenju Stvoritelju." Kao što si navela, tvoja majka traži da se suprotstaviš Allahovim zakonima, a to nikako nije dozvoljeno, tako da ti nije grijeh odbiti joj poslušnost.

Šejh ibn Usejmin je upitan:

U našoj državi, vlast je zabranila da se nose mahrame u državnim ustanovama, kao što su: škole, fabrike, bolnice, itd. Svaka radnica ili učenica koja dođe pokrivena biva protjerana. Kakav je propis i kako da se ponašamo u ovakvim situacijama?

- Ova nesreća, koja je pogodila vas muslimane u toj državi, iskušenje je od Allaha, da bi vidio ko je čvrst, a ko ne. Uzvišeni veli:

﴿الم * أَحَسِبَ النَّاسُ أَن يُتْرَكُوا أَن يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لاَ يُفْتَنُونَ * وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾

Elif-lam-mim. Misle li ljudi da će biti ostavljeni na miru ako kažu: "Mi vjerujemo!" A Mi smo u iskušenje dovodili i one prije njih, da bi Allah sigurno ukazao na one koji govore istinu i na one koji lažu. (El-Ankebut, 1-3) Stoga, smatram da nije dozvoljeno pokoravati se tim zakonima, a kršiti Allahove, jer je to suprotstavljanje šerijatu.

Uzvišeni kaže:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ أَطِيعُواْ اللّهَ وَأَطِيعُواْ الرَّسُولَ وَأُوْلِي الأَمْرِ مِنكُمْ﴾
O vjernici, pokoravajte se Allahu i pokoravajte se Poslaniku i predstavnicima vašim. (En-Nisa, 59).

Ako bolje razmislimo o ovom ajetu, vidjet ćemo da glagol *pokoravajte se* nije ponovljen kada je u pitanju pokornost vlastima, već pokornost njima ulazi pod pokornost Allahu i Poslaniku, nije samostalna i ne smije izlaziti iz okvira šerijatskih granica. Ako se te dvije pokornosti suprotstave, prednost se daje Allahu i Poslaniku. To nam najbolje pojašnjava Poslanik, s.a.v.s: "Nema pokornosti stvorenju u griješenju Stvoritelju." Žene moraju biti čvrste i ustrajne u praktikticiranju vjere, a ja molim Allaha da uputi takve vladare na praktikticiranje islama.

Šta poručujete čovjeku koji je oženjen, ima divnu djecu i ženu koja se želi pokriti na islamski način, a on joj to zabranjuje?

- Poručujem mu da se boji Uzvišenog Allaha i Njegove kazne, te da zahvaljuje Gospodaru što mu je dao tako dobru ženu, koja teži

sprovesti ono čime ju je Allah obavezao. Treba biti i njoj zahvalan što mu pomaže da sprovede Allahovu naredbu upućenu njemu. Uzvišeni kaže:

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قُوٓاْ أَنفُسَكُمۡ وَأَهۡلِيكُمۡ نَارٗا وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلۡحِجَارَةُ عَلَيۡهَا مَلَٰٓئِكَةٌ غِلَاظٞ شِدَادٞ لَّا يَعۡصُونَ ٱللَّهَ مَآ أَمَرَهُمۡ وَيَفۡعَلُونَ مَا يُؤۡمَرُونَ ٦ ﴾

O vi koji vjerujete, sebe i porodice svoje čuvajte od vatre čije će gorivo ljudi i kamenje biti, i o kojoj će se meleki strogi i snažni brinuti, koji se onome što im Allah zapovijedi neće opirati, i koji će ono što im se naredi izvršavati.

(Et-Tahrim, 6)

Allahov Poslanik je nagovijestio da je čovjek odgovoran za svoju porodicu: "Čovjek je pastir u svojoj porodici i bit će odgovoran za svoje stado." Zar može prisiljavati ženu na ono za šta će i on i ona biti odgovorni pred Allahom!? Poručujem ovoj ženi da ustraje i napominjem da ne smije biti pokorna mužu u onom što je grijeh prema Allahu.

Na kraju, podsjećamo plemenite sestre koje su odlučile obući hidžab da ustraju, pa čak i po cijenu da se suprotstave pretpostavljenima, da budu mudre i pametne u tom suprotstavljanju, a to će postići ako budu slijedile sljedeće savjete:

- da pojasne ono što im je u srcu na najljepši način, ne podižući glas i ne koristeći grube i arogantne riječi koje će rasrditi njihove pretpostavljene (roditelje ili muža);
- uvrede, psovke i ismijavanja na njihov račun neka sa zadovoljstvom podnose i neka ne uzvraćaju ružnim;
- da neprekidno mole Allaha za pomoć i olakšanje, učeći Kur'an, čineći zikr i druga hairli djela, a naročito kada budu napadnute.
- da zatraže pomoć bližnjih koji prakticiraju islam ne bi li posredovali kod njihovih pretpostavljenih;
- da koriste pogodno vrijeme kada će razgovarati i ubjeđivati pretpostavljene;

Znajte, drage sestre, da je Džennet skupocjen. Ništa što je skupo se ne može dobiti bez muke i truda, a u ovom slučaju je trud i muka na Allahovom putu, te zato očekujte veliku nagradu.

Molim Uzvišenog Allaha da ova knjiga bude uzrok pokrivanja što većeg broja sestara koje svjedoče da je Allah Jedan i Jedini Koji je dostojan da Mu se čini ibadet.

ISBN 978-86-7980-095-4
9 788679 800954